

Anul XV, Nr. 374

10 aprilie 2022

Duminica a V-a din Post
-a Sfintei Cuvioase Maria Egipteanca-

Parohia Vovidenia Galați

-buletin duhovnicesc bilunar-

ISSN 2734 - 892X ISSN - L 2734 - 892X



**2022: Anul omagial al rugăciunii în viața
Bisericii și a creștinului și Anul comemorativ
al sfinților isihasți Simeon Noul Teolog,
Grigore Palama și Paisie de la Neamț**



Apostolul și Evanghelia Duminicii a V-a din Post

„Fraților, Hristos, venind Arhiereu al bunătăților celor viitoare, a trecut prin cortul cel mai mare și mai desăvârșit, nu făcut de mână, adică nu din zidirea aceasta. El a intrat o dată pentru totdeauna în Sfânta Sfințelor, nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu Însuși Sângele Său, și a dobândit o veșnică răscumpărare. Căci dacă sângele țapilor și al taurilor și cenușa junincii, stropind pe cei spurcați, îi sfințește spre curățirea trupului, cu cât mai mult sângele lui Hristos, Care, prin Duhul Cel veșnic, S-a adus lui Dumnezeu pe Sine jertfă fără de prihană, va curăți cugetul vostru de faptele cele moarte, ca să slujiți Dumnezeului Celui viu!“.

(Evrei, IX, 11-14)

„În vremea aceea unul dintre farisei L-a rugat pe Iisus să mănânce la el. Și, intrând în casa fariseului, a șezut la masă. Și, iată, era în cetate o femeie păcătoasă, care, aflând că Iisus șade la masă în casa fariseului, a adus un alabastru cu mir și, stând înapoi lângă picioarele Lui și plângând, a început să-I ude cu lacrimi picioarele, și cu părul capului ei să le șteargă. Și săruta picioarele Lui și le ungea cu mir. Dar, văzând aceasta, fariseul care-L chemase a zis în sinea lui: Acesta, dacă ar fi proroc, ar ști cine e și ce fel este femeia care se atinge de El, că este păcătoasă. Atunci, răspunzând, Iisus a zis către el: Simone, am să-ți spun ceva. Învățătorule, spune! zise el. Un cămătar avea doi datornici. Unul era dator cu cinci sute de dinari, iar celălalt, cu cincizeci. Dar, neavând ei cu ce să plătească, i-a iertat pe amândoi. Deci care dintre ei îl va iubi mai mult? Simon, răspunzând, a zis: Socotesc că acela căruia i-a iertat mai mult. Iar El i-a zis: Drept ai judecat. Și întorcându-se către femeie, a zis lui Simon: Vezi pe femeia aceasta? Am intrat în casa ta și apă pe picioare nu Mi-ai dat; ea însă cu lacrimi Mi-a udat picioarele și le-a șters cu părul capului ei. Sărutarea nu Mi-ai dat; ea însă, de când am intrat, n-a încetat să-Mi sărute picioarele. Cu untdelemn capul Meu nu l-ai uns; ea însă cu mir Mi-a uns picioarele. De aceea îți zic: Iertate sunt păcatele ei cele multe, căci mult a iubit. Iar cui se iartă puțin, puțin iubește. Și a zis ei: Iertate îți sunt păcatele! Atunci au început cei ce ședeau împreună la masă să zică în sinea lor: Cine este Acesta care iartă și păcatele? Dar Iisus a zis către femeie: Credința ta te-a mântuit; mergi în pace!“.

(Luca, VII, 36-50)



Ungerea cu ulei sfințit la Sfântul Maslu - istoric și semnificații

„În lumea veche, înainte de apariția spitalelor și a tehnologiilor sofisticate ale medicinei moderne, ungerea cu untdelemn era practică, de obicei, atât de păgâni, cât și de iudei. Uleiul de măsline, larg răspândit în regiunea Mediteranei, era „aspirina” epocii. Filon, scriitorul iudeu din primul veac, spune că asirienii, babilonienii, indienii și sciții preparau unguente speciale, folosind untdelemn și alte ingrediente. Astfel, practica creștină a folosirii untdelemnului nu era un obicei nou, ci reprezenta doar încreștinarea unor elemente aparținând culturii în care trăiau creștinii.

În ceea ce privește evoluția ritualului de ungere cu untdelemn la Maslu, se poate porni de la textul din Epistola Sfântului Iacob, în care se recomandă că dacă „este cineva bolnav între voi, să cheme preoții Bisericii și să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn” (Iacov 5, 13-16), și făcând o incursiune prin scrierile vechi creștine, observăm că de-a lungul timpului momentul ungerii cu untdelemn a avut un rol central în rânduiala Tainei Maslului.

În conținutul scrierilor vechi creștine, precum Tradiția Apostolică, Testamentul Domnului sau Evhologhionul lui Serapion, toate datând din secolele IV-VI, găsim prezente cele mai vechi mărturii păstrate cu privire la rugăciunea sau rânduiala ungerii cu untdelemnul vindecării. În aceste scrieri observăm că untdelemnul pentru bolnavi era binecuvântat la Liturgia euharistică, îndată după sfințirea și transformarea pâinii și a vinului. Neexistând încă un moment al ungerii de către preoți în rânduiala Liturghiei, probabil că untdelemnul binecuvântat era luat acasă, păstrat în „dulăpiorul cu medicamente” și folosit atunci când era necesar. Untdelemnul binecuvântat putea să fie consumat sau folosit pentru ungere, asemeni uleiului obișnuit.

Din manuscrisele vechi bizantine din secolele următoare și din timpul când s-a stabilit o rânduială precisă a Tainei Sfântului Maslu unită cu Sfânta Liturghie, observăm că rânduiala ungerii era săvârșită în cadrul Liturghiei Euharistice, ungerea urmând imediat după împărtășire, iar mai apoi la sfârșitul Liturghiei, după rugăciunea care se citește și astăzi, numită rugăciunea amvonului.

Vechile manuscrise demonstrează o varietate uluitoare în celebrarea Tainei Sfântului Maslu, dar singurele elemente constante au fost întotdeauna cele două rugăciuni centrale: Rugăciunea de sfințire a untdelemnului („Doamne Cel ce cu mila și cu îndurărilor Tale...”), plasată astăzi la începutul slujbei după ectenia mare, și Rugăciunea de ungere a bolnavului („Părinte Sfinte, Doctorul sufletelor și al trupurilor...”), rostită în timpul celor șapte ungeri din timpul slujbei.

Astfel, deși avem puține mărturii privind modul în care această slujire era îndeplinită în Biserica primară, sunt, totuși, suficiente pentru a arăta că ungerea și vindecarea erau părți ale acestei slujbe. Obiceiul ungerii cu untdelemn, întâlnit atât la păgâni, cât și la iudei, a fost preluat, fiindu-i adăugate rugăciuni pentru a-l transforma într-o practică autentic creștină.

În rânduiala de astăzi a slujbei, după Binecuvântarea Mare, făcută cu Sfânta Evanghelie deasupra vaselor cu făină și untdelemn, și după rostirea ecteniei mari ce cuprinde cereri speciale pentru binecuvântarea untdelemnului și pentru tămăduirea bolnavului, urmează rugăciunea de sfințire a untdelemnului („Doamne Cel ce cu mila...“), pe care o rostesc preoții pe rând de șapte ori, făcând semnul binecuvântării peste untdelemnul care constituie materia Tainei.

Apoi, după fiecare lectură biblică urmează o rugăciune sau o molitvă pentru sfințirea untdelemnului, de fiecare dată alta, și rugăciunea pentru ungerea și tămăduirea bolnavului („Părinte Sfinte, Doctorul...“), pe care fiecare preot o citește în parte, ungându-l totodată cruciș pe bolnav, cu unul din bețișoare muiat în untdelemn sfințit: la frunte, la ochi, la nări, urechi, obraz (gură), piept, pe mâini și pe picioare, în timp ce cântăreții cântă troparul „Doamne, armă asupra diavolului crucea Ta o ai dat nouă...“. Rugăciunea „Părinte Sfinte...”, împreună cu ungerea, care constituie miezul slujbei sau forma tainei, precum și troparul amintit, se repetă deci de șapte ori, la fiecare ungere întrebuițându-se alt bețișor.

La maslul de obște, această rugăciune, precum și ungerea celor prezenți, se poate lăsa la sfârșitul slujbei. Vedem că ungerea nu se face pe partea de jos a trupului, nici pe partea lui bolnavă, dacă este știută, deoarece organele unse reprezintă totalitatea trupului. Aceste ungeri sunt un rezumat al ungerii totale a trupului care, în primele veacuri, se făcea de către fiecare preot peste tot trupul.

Observăm că din cele mai vechi timpuri și până astăzi ungerea cu untdelemn sfințit în cadrul Sfântului Maslu ocupă locul central al rânduiei, rugăciunea de sfințire a lui reprezentând epicleza sau punctul culminant al Tainei. Dar, deși untdelemnului sfințit i se dă o asemenea valoare vindecătoare, totuși el capătă această funcție stând în strânsă legătură cu rugăciunile care sunt făcute asupra lui, prin care se cere vindecarea și întărirea bolnavului, ușurarea de chinuri, vindecarea și întărirea trupului, și totodată iertarea păcatelor, tărie duhovnicească și înnoirea în Hristos a vieții sale, ungerea cu untdelemn fiind actul exterior sau văzut al unei binefaceri tainice, interioare sau nevăzute“.

(Paul Meyendorff, Taina Sfântului Maslu – ungerea bolnavilor, traducere Cezar Login, Editura Renașterea, Cluj-Napoca, 2011, pp. 35-52)

**Luni, 11 aprilie 2022, ora 17,00: Taina Sfântului
Maslu cu preoții din Cercul Misionar nr. 4 din
Protoieria Galați**

De ce să ne alegem un sfânt ocrotitor al casei?

„În Biserica Ortodoxă, cinstirea sfinților nu are loc doar la nivel declarativ, ci ea se concretizează prin ținerea sărbătorilor, prin participarea la slujbele săvârșite în biserici în zilele în care ei sunt prăznuiți, prin închinarea la sfintele lor moaște etc. Pe lângă acestea, o altă formă prin care creștinii își exprimă cinstirea față de sfinți este așezarea lor ca **ocrotitori sau patroni ai caselor**. Sfântul ocrotitor al casei are rolul de a-i păzi pe toți cei care locuiesc în casă și pe toate cele din cuprinsul ei.

Dacă familia și-a ales deja sfântul ocrotitor cu prilejul cununiei religioase, spre exemplu, atunci este bine să se păstreze același sfânt în cazul construirii unei alte case. Icoana sfântului respectiv trebuie așezată la loc de mare cinste, iar în fața ei va arde în permanență o candelă.

De asemenea, în ziua pomenirii lui, membrii familiei participă la Sfânta Liturghie aducând cu ei prinoase, care vor fi binecuvântate îndată după slujbă și împărțite tuturor celor din biserică. Tot în acea zi, acasă, se poate face și o sfeștanie însoțită de o agapă, ca pentru **o sărbătoare a familiei**, putând fi invitați la masă preotul, rudele, vecinii și, mai cu seamă, cei sărmani și neajutorați.

Sfinții ocrotitori ai casei **nu rămân niciodată datori**, ci revarsă totdeauna darurile lor asupra celor care le cer să mijlocească pentru ajutorul și mântuirea lor“.

(<https://doxologia.ro/de-ce-sa-ne-alegem-un-sfant-ocrotitor-al-casei?>)

Parohia Vovidenia

IBAN: RO88RNCB0144166173810001 Cod fiscal: 14142722

Biserica: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, cod poștal 800009, jud. Galați;
Capela Parohială: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, cod poștal 800009;
Cantina parohială: Galați, str. Al. I. Cuza, nr. 31, cod poștal 800010;

Pentru programări și donații, vă rugăm să vă adresați:

Pr. Gabriel-Ioan Pelin: 0 7 5 2 7 2 3 4 5 2

Pr. Octavian Pelin: 0 7 4 0 5 4 3 5 2 4

e.mail: pelin_gabriel@yahoo.com; vovidenia@gmail.com

www.bisericavovidenia.ro